

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, declarate de către inculpatul

Bădărău Lilian Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 20.06.2018-28.06.2018
2. *instanța de apel:* 26.07.2018 – 17.10.2018
3. *instanța de recurs:* 13.12.2018-19.02.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 28 iunie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Bădărău Lilian Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 13 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Bădărău L., la 01.03.2018, aproximativ la orele 18:00-19:00, urmărind scopul omorului cu intenție directă, aflându-se în casa ce-i aparține din satul Xxxxx raionul Xxxxx, în urma unui conflict ce s-a iscat spontan între el și Bradu A., i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnul, picioarele și cu un scaun de bucătărie, picioarele căruia erau din metal, cauzând astfel ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr. 201817C0029 din 08.03.2018, leziuni corporale ce se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Leziunile corporale depistate la cadavrul lui Xxxxx puteau fi cauzate în rezultatul aplicării multiplelor lovituri cu pumnii, picioarele și cu un obiect contondent dur, cu suprafață de interacțiune limitată, posibil cu scaunul prezentat (corp delict), cauzând șocul traumatic, complicații ale traumei toracale închise, fractura sternului cu deplasarea fragmentelor, multiple fracturi bilaterale ale coastelor, contuzia cordului - în rezultatul cărora a survenit moartea.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Bădărău L. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, după indicii calificativi: *omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea a parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Bădărău L. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 30 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu includerea în termenul pedepsei termenul în care inculpatul a fost arestat. A încasa de la Bădărău Lilian în beneficiul statului conform art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 3.444 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată corect a recunoscut vinovat inculpatul, însă este prea blândă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de doar 13 ani pe când norma juridică prevede închisoare pînă la detențiune pe viață, în situația în care inculpatul s-a folosit de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, norma procesuală prevede închisoare pe un termen de 30 ani;

- potrivit prevederilor art. 75, 61 alin. (2) Cod penal, aplicînd o pedeapsă prea blîndă, în urma executării acestei pedepse nu va fi realizat scopul pedepsei penale, ținînd cont de conduita și infracțiunea săvârșită de către acesta, faptul că anterior a mai comis infracțiuni similare, nu s-a corectat, dar dimpotrivă continuă să ducă un asemenea mod de viață lipsit de reguli etico-morale. Instanța nu a ținut cont de personalitatea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bădărău L. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 30 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, în rest sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel analizînd sentința, prin prisma prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, verificînd probele sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Bădărău L. în prevederile art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, deoarece s-a dovedit că inculpatul intenționat a săvârșit omorul lui Bradu A.

În viziunea instanței de apel, deși prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Bădărău L. a ținut cont de prezența circumstanțelor atenuante pe caz, neîntemeiat a aplicat pedeapsa minimă lui Bădărău L., neținîndu-se cont de prezența circumstanțele agravante, și anume inculpatul anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind nestinse, la locul de trai se caracterizează negativ, a comis infracțiunea cu intenție directă. Vinovăția în comiterea faptei imputate ultimul a recunoscut-o pe deplin, comunicînd circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea.

În circumstanțele menționate ale cauzei, instanța de apel a considerat că argumentele aduse în apel sunt întemeiate și pot servi drept temei pentru casarea sentinței în cauză în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

La stabilirea pedepsei penale inculpatului Bădărău L., instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de prevederile legale ale art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a concluzionat că inculpatul Bădărău L. merită aplicarea pedepsei detențiunii pe viață, însă, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii pentru o durată de 30 ani. Subsecvent, având în vedere gradul prejudiciabil și de pericol social al faptei comise, personalitatea și modul de viață a inculpatului Bădărău L., pericolul social pe care reprezintă inculpatul pentru societate, modalitatea comiterii omorului cu deosebită cruzime, prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele, apoi și cu un scaun de bucătărie (picioarele căruia erau de metal) victimei, instanța de apel a considerat că pedeapsa cu detențiune pe viață, înlocuită cu închisoare pe un termen de 30 ani, va fi una echitabilă și va atinge scopul aplicării pedepsei penale.

Cu referire la argumentul invocat în cererea de apel de către partea acuzării, privind încasarea de la Bădărău L. în beneficiul statului, cheltueli judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 3.444 lei, instanța de apel a considerat neîntemeiată cerința apelantului.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, apelantul nu a indicat în temeiul cărei prevederi legale instanța de judecată ar fi obligată să încaseze sumele date de la inculpat, în cererea de apel fiind indicat doar că cerința respectivă este întemeiată pe prevederile art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului invocă:

- sancțiunea art. 145 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 de ani, sau cu detențiune pe viață, astfel consideră că incorect instanța de apel a considerat că urmează să-i fie aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 30 de ani, deoarece instanța de apel nu i-a aplicat pedeapsa cu detențiune pe viață și apoi aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i reducă pedeapsa de 30 de ani închisoare;

- instanța de apel la aprecierea măsurii de pedeapsă a comis o eroare la aplicarea legii, care urmează să fie corectată de instanța de recurs, în favoarea sa, micșorându-i pedeapsa penală în limitele sancțiunii art. 145 alin. (2) Cod penal, de la 15 la 20 de ani;

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că victima Bradu A., după aplicarea loviturilor, a trăit mai mult de 7 ore, fapt confirmat prin raportul expertizei medico-legale din 08.03.2018, astfel acțiunile sale urmau a fi recalificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și art. 163 alin. (1) Cod penal;

- urma să fie pedepsit anume pentru aceste infracțiuni, însă a avut o apărare ineficientă la urmărirea penală și în instanțele de fond;

- apărătorul a fost inițiatorul depunerii cererii în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, cu toate că i-a spus că nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale și ele urmează a fi recalificate;

- nu a avut intenția să-l omoare pe Bradu A., mai mult ca atât el a fost inițiatorul certeii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor lui Bădărău L., în conformitate cu prevederile legale. Totodată în cauză nu se constată erori de drept, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursurilor declarate de către inculpat, se reține că autorul invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârilor judecătorești, pct. 8), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Totodată, reieșind din textul recursurilor, inculpatul invocă dezacordul și cu pedeapsa stabilită. Astfel, luând în considerație cele invocate, Colegiul, întrevede și semnalarea temeiului pentru recurs stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, ce prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal lărgit constată din recursurile declarate, că inculpatul, critică hotărârea instanței de apel în partea pedepsei aplicate și anume consideră că aceasta urmează a fi micșorată, de asemenea în recursuri inculpatul indică, că nu recunoaște vina, pe motiv că nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, acțiunile sale urmau a fi recalificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și art. 163 alin. (1) Cod penal, însă a avut o apărare ineficientă la urmărirea penală și în instanțele de fond.

În același context, Colegiul penal lărgit evidențiază că critica recurentului sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de pct. 8), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, cu privire la recalificarea acțiunilor sale, a fost invocată direct în faza procesuală a recursului ordinar, nu și pe calea apelului, acesta cât și avocatul său nu au depus apel împotriva sentinței, ceea ce contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, temeiurile de recurs pot fi invocate în recurs doar în cazurile în care ele au fost invocate în apel, sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Deci, rezultând din materialele cauzei, atât inculpatul cât și avocatul acestuia nu au declarat apel împotriva sentinței, astfel criticile privind recalificarea acțiunilor sale, nu au fost invocate de către ultimii, pentru a constitui obiect de studiu și discuție în procedura de apel, fiind invocate astfel de alegații abia în procedura recursului ordinar, ceea ce contravine prevederilor procesual-penale citate mai sus.

Cu referire la temeiul de casare semnalat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiului penal lărgit consideră, că în prezenta speță acesta nu este incident temeiului pentru casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece instanța de apel a adoptat hotărârea, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolului 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înlățească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal lărgit evidențiază că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, iar prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În acest context, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza

probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitate infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață se aplică pedeapsa închisorii de 30 ani.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, prevede pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață.

În cazul în care instanța va concluziona că este necesar de a aplica cea mai severă pedeapsă sub formă de detențiune pe viață, ea va menționa despre acest fapt în partea descriptivă a hotărârii și va aplica pedeapsa cu închisoare de 30 de ani, conducându-se de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Deci, în speța supusă judecării, Colegiului penal lărgit constată că, instanța de apel corect a reținut ca circumstanțe atenuante căința sinceră, existența a doi copii minori la întreținere, totodată a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, antecedentele penale nefiind stinse, a comis infracțiunea cu intenție directă. Totodată, Colegiul penal consideră că, instanța de apel just a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite - ce se clasifică potrivit art. 16 alin. (6) Cod penal ca infracțiune excepțional de gravă, persoana celui vinovat - care potrivit caracteristicii (f.d. 38) aceasta se caracterizează negativ, nu este oficial angajat în câmpul muncii, este conflictuos, întrebuințează băuturi spirtoase. La fel, s-a ținut cont de modul săvârșirii infracțiunii de omor cu deosebită cruzime de către inculpat și anume prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele, apoi și cu un scaun de bucătărie (picioarele căruia erau de metal), ceea ce prezintă o gravitate sporită. Astfel, ținând cont de scopul legii penale, de a restabili echitatea socială, de a corecta condamnatul și de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și altor persoane, Colegiul penal statuează că, instanța de apel întemeiat a conchis că unica pedeapsă care poate fi aplicată inculpatului este detențiunea pe viață, reieșind din circumstanțele cauzei stabilite, fapt care a fost menționat în decizie, respectând astfel prevederile legale.

Luând în considerație cele expuse supra, Colegiul penal lărgit nu constată prezența în cauza dată a unui cumul de circumstanțe atenuante sau împrejurări ce ar permite aplicarea prevederilor art. 78 alin. (1) Cod penal, ci din contra prevalează

calitatea circumstanței agravante și a împrejurărilor cauzei ce permit stabilirea unei pedepse maxime.

În concluzie, instanța de recurs statuează că, termenul pedepsei – 30 ani închisoare, stabilit inculpatului de către instanța de apel prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina ultimului, a fost individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, precum și extirparea scopurilor negative din conștiința inculpatului, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Finalmente, Colegiul penal lărgit apreciază ca legală și întemeiată hotărârea instanței de apel, care a fost adoptată în corespundere cu prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursurile declarate de către inculpat, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bădărău Lilian Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 martie 2019.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privindul pe Bădărău Lilian Xxxxx.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018, în cauza penală privindul pe **Bădărău Lilian Xxxxx**.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul parțial cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursurile ordinare, declarate de către inculpat urmau a fi admise, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018 și parțială a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 28 iunie 2018, în partea aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Bădărău Lilian Xxxxx, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, 16 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, în rest prevederile sentinței să fie menținute.

Sunt solidară cu argumentele inculpatului din recursurile declarate, precum că incorect instanța de apel a considerat că, urmează să-i fie aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 30 de ani.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, prevede pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață.

În conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: c) dacă pentru infracțiunea săvârșită se prevede detențiune pe viață, aceasta se înlocuiește cu închisoare de la 15 la 25 de ani.

Astfel, instanța de apel a reținut că unica pedeapsă care poate fi aplicată inculpatului este detențiunea pe viață, reieșind din circumstanțele cauzei stabilite, totodată ținând cont de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a aplicat inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 30 de ani, cu executare în penitenciar de tip închis, fără a ține cont și de prevederile art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal și circumstanțele atenuante reținute în cauză: căința sinceră a inculpatului și existența a doi copii minori la întreținere.

În prezenta speță, instanța de apel admitând apelul procurorului, nu și-a motivat suficient soluția ce ar sta la baza concluziei sale și nu s-a pronunțat asupra posibilității înlocuirii pedepsei sub formă de detențiune pe viață, cu închisoare de la 15 la 25 de ani,

în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal, reieșind din circumstanțele constatate în cauză.

Astfel consider că, în prezenta cauză, pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate fi aplicată și urmează a fi înlocuită cu închisoare de la 15 la 25 de ani. Totodată, ținând cont de faptul că inculpatul a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, iar prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată, acesta urma să beneficieze de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu închisoare. Deci, în urma reducerii cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege, limitele pentru individualizarea pedepsei vor fi: limita minimă de 15 ani se va reduce cu 1/3 și va constitui 10 ani închisoare, iar limita maximă de 25 de ani redusă cu 1/3, va constitui 16 ani și 8 luni închisoare.

Reieșind din cele expuse, am optat pentru soluția de admitere a recursurilor ordinare, declarate de către inculpat, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2018 și parțială a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 28 iunie 2018, în partea aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Bădărău Lilian Xxxxx, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, 16 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, în rest prevederile sentinței să fie menținute.

Judecător

Cobzac Elena